

Στίγμα

ΤΟΥ Γιώργου
Χρ. Παπαχρήστου

■ Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω

ΤΡΙΑΝΤΑ ΤΡΙΑ χρόνια έχουν περάσει από την εποχή που ο Ανδρέας φώναζε, παραμονές των εκλογών του '81, ότι «το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω» - τόσο βέβαιος ήταν για την νίκη «των δυνάμεων της Αλλαγής».

Τριάντα τρία χρόνια μετά, ο φίλος Σταύρος «θέλω να γίνω πρωταγωνιστής» Θεοδωράκης, που έως τώρα ασχολιόταν ο ίδιος με πρωταγωνιστές, επιθυμεί με το δικό του Ποτάμι να πρωταγωνιστήσει στον δημόσιο βίο, φιλοδοξία την οποία θα χαρακτηρίσω ως θεμιτή.

Αλλά πόσο αυθόρμητη ήταν; Πόσο δηλαδή υπαγορεύθηκε από τα vibes που εισέπραξε περιφερόμενος ανά την Ελλάδα για τις ανάγκες του ρεπορτάζ, έτσι ώστε να αισθανθεί ως «τέκνο της ανάγκης και ώριμο τέκνο της οργής»;

Αφορμή για τα βασανιστικά αυτά ερωτήματα έλαβα από παρέμβαση του Νίκου Μπίστη χθες μέσω facebook, ο οποίος αποκαλύπτει ότι ο ίδιος ως επικεφαλής ομάδας άλλων επτά συνοδοιπόρων του στον μακρύ δρόμο για την ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς πρότεινε στον Σταύρο να μετασχει στο εγχείρημα της Ελιάς από θέση... «πρωταγωνιστή». Και πως ο ίδιος ζήτησε μια ημέρα για να το σκεφθεί και την επομένη του ανακοίνωσε (του Μπίστη) ότι δεν πρόκειται να λάβει μέρος.

Κατ' αρχάς, πρέπει να πω ότι, όπως διασταύρωσα και από τον Θεοδωράκη, ο Μπίστης λέει αλήθεια ως προς αυτό το σημείο, της πρότασης, αλλά δεν λέει αλήθεια στο ότι ο άλλος ζήτησε προθεσμία να το σκεφθεί: «Του ξεκαθάρισα από την πρώτη στιγμή, ότι δεν με ενδιαφέρει, διότι το εγχείρημα έχει σχέση με τα παλιά κόμματα» και άρα είναι θνησιγενές.

Ρωτώντας όμως στη συνέχεια διαφόρους, εδώ κι εκεί, αντελήφθη ότι η ιστορία «Ο Σταύρος αρχηγός» μετράει πίσω της σχεδόν έναν χρόνο. Και πως το καλοκαίρι που ο Μπίστης βολιδοσκόπησε τον Θεοδωράκη για την ηγεσία (ως εναλλακτική επιλογή με εκείνη του Τάσου Γιαννίτη) είχε προηγηθεί μια ολόκληρη διαβούλευση μεταξύ στελεχών και προσωπικοτήτων της Κεντροαριστεράς με αυτό το θέμα «Ελιά ναι, αλλά με ποιον μπροστά». Και πως στις προσωπικότητες αυτές συμπεριλαμβάνονται ο Κώστας Σημίτης (μεγάλη φωτογραφία), η Άννα Διαμαντοπούλου κ.λπ.

Ο αστικός μύθος που κυκλοφορεί θέλει όλο αυτό να το έχει ξεκινήσει ο... Βενιζέλος ως μετεξέλιξη του ΠαΣοΚ. Έχει παραλάβει, λέει, έρευνα ήδη από την άνοιξη του '13, από τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της οποίας προκύπτει ότι το ΠαΣοΚ οδεύει σταθερά στην... εξάχνωση και πως ο μόνος τρόπος να διασωθεί σε έναν βαθμό η παράταξη είναι να μετεξελιχθεί σε κάτι άλλο - μια ευρύτερη συμπαράταξη της Κεντροαριστεράς. Ξεκινάει αμέσως διαβουλεύσεις με τον Κουβέλη της ΔΗΜΑΡ, αλλά η διαδικασία δεν ευοδώνεται διότι στο μεταξύ προκύπτει το μαύρο στην ΕΡΤ, η αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση και η διακοπή των σχέσεων με το ΠαΣοΚ.

Από εκεί και πέρα παίρνει την κατάσταση στα χέρια του ο Κώστας Σημίτης και, κινητοποιώντας το εκσυγχρονιστικό ρεύμα, που βρίσκεται εν υπνώσει στο ΠαΣοΚ και αλλού, βάζει τις υποδομές για τη δημιουργία της κίνησης των 58. Καταλαβαίνει όμως ότι ο φορέας δεν θα έχει τύχη αν δεν έχει επικεφαλής με χαρακτηριστικά όπως άφθαρτος, αναγνωρίσιμος, με άνεση στον τηλεοπτικό φακό. Βλέπει κόσμο, ακούει, του μιλούν για διάφορα πρόσωπα και κάπου εκεί πέφτει και το όνομα του Σταύρου στις συζητήσεις.

Στην Ανδρο το καλοκαίρι δικό του άνθρωποι, εκσυγχρονιστές (πολιτικοί, δημοσιογράφοι κ.ά.) τεστάρουν αντιδράσεις με το όνομα του Θεοδωράκη και αντιλαμβάνονται ότι όχι μόνο δεν προκαλεί ισχυρές αντιδράσεις αλλά κάνει και «γκελ»...

Ο Τζουμάκας, ο οποίος βρέθηκε σε ένα τέτοιο τραπέζι, μου είπε ότι για τον Σταύρο Θεοδωράκη ως επικεφαλής της Ελιάς τού μίλησαν για πρώτη φορά η Αννυ Ποδημάτα και η Σοφία Γιαννακά.

Πιθανόν, λοιπόν, η επίσκεψη τής υπό τον Μπίστη αντιπροσωπείας στον Θεοδωράκη - κάτι σαν οι «μάγοι με τα δώρα» - για να βολιδοσκοπηθεί έγινε με επίνευση Σημίτη. Δεν μπόρεσα όμως να το διασταυρώσω. Ο ίδιος ο Σταύρος μου είπε ότι δεν έχει ιδέα για όλα αυτά.

- Συναντήθηκες με τον Σημίτη;

- Ποτέ, μου απάντησε. Δεν είχα λόγο...

- Δεν μετείχε στην αντιπροσωπεία που ήρθε και σε βρήκε, και για την οποία μιλάει ο Μπίστης;

- Σιγά να μην ερχόταν στο μαγαζί ο Σημίτης παρέα με τον Μπίστη...

Ο Μπίστης, που αρνήθηκε σταθερά να μου αναφέρει ποιοι μετείχαν στην αντιπροσωπεία (για να μην τους εκθέσει τους ανθρώπους), αρνήθηκε επίσης ότι σε αυτήν μετείχε ο πρώην πρωθυπουργός. Μου πρόσθεσε όμως ότι ο ίδιος, όταν σε μια συζήτηση που είχε με τον Κ. Σημίτη τού ανέφερε τον Θεοδωράκη ως εναλλακτική πρόταση, αν δεν περπατούσε η περίπτωση του Τάσου Γιαννίτη, ο Σημίτης απέφυγε να πάρει θέση. Παραθέτω τα λόγια του:

- Όταν του το είπα (του Σημίτη, για τον Θεοδωράκη), πήρε, ξέρεις, εκείνο το γνωστό και σε σένα παγωμένο έως αρνητικό ύφος, το οποίο στη συνέχεια έδωσε τη θέση του στο γνωστό επίσης μισό χαμόγελο, και μου είπε «είναι μία περίπτωση». Τίποτε άλλο.

- Τίποτε; Κανένα σχόλιο;

- Έκανε ένα σχόλιο, ναι.

- Ποιο;

- Είπε «εμένα μου αρέσει περισσότερο το γράψιμο του Φώτη Γεωργιλέ!»

Ό,τι και να συνέβη, ένα έχω να πω, και είναι αυτό που πιστεύω ότι έχει σημασία: «το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω»! Ε, Σταύρο; (άλλο ρεπορτάζ στη σελίδα 15)

■ Η γιαγιά, η αντίδραση και τα παρακλάδια

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ιστορία της 90χρονης γιαγιάς με Αλτοχάιμερ που κατέγραψα χθες εδώ προκάλεσε την έντονη αντίδραση του πρώην υπουργού Γεράσιμου Γιακουμάτου (μικρή φωτογραφία) στη Βουλή, ο οποίος επιτέθηκε με σκληρούς χαρακτηρισμούς στον υπουργό Προστασίας του Πολίτη Νίκο Δένδια και στην ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ.

«Να μεταφέρετε στην ηγεσία τα συγκαρτητήριά μου για τις μεγάλες επιτυχίες της» είπε ειρωνικά, και συνέχισε περιγράφοντας τη θλιβερή περιπέτεια της ηλικιωμένης γυναίκας που συνελήφθη για χρέη προς το Δημόσιο, περιφερόμενης από τμήμα σε τμήμα, για να καταλήξει από το Αυτόφωρο στο Δρομοκαϊτείο.

Και συνέχισε: «Ρωτάω τον υπουργό. Επράξαν νόμιμα; Ναι. Και ηθικά όμως; Οχι». «Φορτωμένος» όπως ήταν ήδη και με τη δική του υπόθεση εδώ και εβδομάδες, τα καλύτερα τα είπε στον διάδρομο, εκτός αιθούσης, στους δημοσιογράφους: «Η ανηθικότητα που επέδειξαν τα όργανα είναι το πρώτο γεύμα, αλλά θα του προσφέρω και άλλα στο μέλλον. Ο υπουργός ή έχασε τον έλεγχο για το τι γίνεται (στο Σώμα) ή το γνωρίζει ήδη! Είναι αδιανόητο όλο αυτό. Τιμώ τα Σώματα Ασφαλείας, όμως υπάρχουν ορισμένα παρακλάδια που λειτουργούν κυπατζίδικα. Ας το προσέξει αυτό ο υπουργός, όταν ανασχηματίζει την Αστυνομία, όταν υπάρχει μέσα της ένα παρακλάδι στοχευμένης παρακρατικής βίας».

Ωχ!...

(Σ.Σ.: Ο Γιακουμάτος «χρεώνει» στην Οικονομική Αστυνομία την υπόθεση της φοροδιαφυγής στην οικογενειακή επιχείρησή του για την οποία εκκρεμεί εισαγγελικό αίτημα άρσης της ασυλίας του).

Κάτι γίνεται

Η ανακοίνωση του Σταύρου Θεοδωράκη για τη δημιουργία της πολιτικής κίνησης Το Ποτάμι είναι από μόνη της μια θετική εξέλιξη. Για δύο λόγους. Πρώτον, συντηρεί την κινητικότητα που υπάρχει στον χώρο της Κεντροαριστεράς, κινητικότητα στην οποία παρά λίγο να πέσουν τίτλοι τέλους μετά την αποχώρηση των 58 από την Ελιά και τη φάση διάσπασης στην οποία περιήλθε αυτή η κίνηση. Ανεξάρτητα από το τι θα κάνει Το Ποτάμι στις προσεχείς ευρωεκλογές, το ουσιαστικό είναι ότι ανακατεύεται ξανά η τράπουλα, και αυτό μόνο κακό δεν μπορεί να θεωρηθεί. Το δεύτερο στοιχείο που μπορεί να επισημάνει κανείς είναι οι λυσσώδεις επιθέσεις που δέχεται εδώ και δυο 24ωρα το εγχείρημα από τα «μακριά» χέρια του ΣΥΡΙΖΑ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης - τα γνωστά παπαγαλάκια της αξιωματικής αντιπολίτευσης που κάνουν τη βρώμικη δουλειά για λογαριασμό της. Ποια είναι η εξήγηση γι' αυτές τις θέσεις; Μία, κατά τη γνώμη μου. Ο ΣΥΡΙΖΑ εκτιμάει πως Το Ποτάμι του Θεοδωράκη μπορεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο να λειτουργήσει ως ανάχωμα για τους άστεγους πολιτικά ψηφοφόρους της Κεντροαριστεράς, οι οποίοι στο υπαρκτό δίλημμα των προσεχών εκλογών ΝΔ ή ΣΥΡΙΖΑ - Σαμαράς ή Τσίπρας θα επέλεγαν με κριτήριο τη δημοκρατική τους συνείδηση. Οι επιθέσεις αποπνέουν φόβο, άρα «κάτι γίνεται» με Το Ποτάμι. Ο ίδιος ο Θεοδωράκης υποστηρίζει ότι τα μηνύματα που δέχεται από όλη την Ελλάδα δείχνουν ότι υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση από τους απλούς πολίτες, και πως το επόμενο διάστημα όλο αυτό θα φανεύει μέσα από τις δημοσκοπήσεις. Δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω αν είναι όντως έτσι. Αλλά αν πράγματι ο Θεοδωράκης μπορεί με τον μηχανισμό που διαθέτει στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης να έχει αυτή την εικόνα, σημαίνει ότι μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων της Κεντροαριστεράς εξακολουθεί να ψάχνεται και να αναζητεί μια σοβαρή πολιτική πρόταση για να στοιχειωθεί πίσω της. Και αυτό κατά τη γνώμη μου είναι ένα μεγάλο μήνυμα για την ηγεσία του ΠαΣοΚ, πρωτίστως, και της ΔΗΜΑΡ δευτερευόντως: να παρακάμψουν τα μικροκομματικά τους συμφέροντα, να εγκαταλείψουν την αλαζονική τους στάση και με ειλικρίνεια να καθίσουν σε ένα τραπέζι και να βρουν μια λύση για την πραγματικά ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς. Αν θέλουν να σωθεί η παράταξη από τον δεξιό και τον αριστερό λαϊκισμό...

66

Ρωτώντας διαφόρους, εδώ κι εκεί, αντελήφθη ότι η ιστορία «Ο Σταύρος αρχηγός» μετράει πίσω της σχεδόν έναν χρόνο. Και πως το καλοκαίρι που ο Μπίστης βολιδοσκόπησε τον Θεοδωράκη για την ηγεσία (ως εναλλακτική επιλογή με εκείνη του Τάσου Γιαννίτη) είχε προηγηθεί μια ολόκληρη διαβούλευση μεταξύ στελεχών και προσωπικοτήτων της Κεντροαριστεράς με αυτό το θέμα «Ελιά ναι, αλλά με ποιον μπροστά»;